

[Arne Larsen.]

måde, som jeg her har skildret, og kan gå tilbage igen til boligfonden, ja, så får den jo en selvforstærkende karakter, og så bliver det muligt gennem en statslig boligfond at finansiere byggeriet på en helt anden og mere rimelig måde, end vi hidtil har set det.

Ellers skal vi fortsætte med støtteordninger af den karakter, som vi har set her gennem de senere år, og vi bliver nødsaget til at ofre flere og flere penge på sådanne støtteordninger. Derfor vil vi have hele dette problem taget op til en løsning hurtigst muligt.

Ja, det er vel hovedsagen i de lovforslag, som boligministeren har fremsat. Vi tager positiv stilling til disse sager og til disse forslag, men vi vil meget stærkt understrege, at det er ikke de endelige løsninger på boligproblemerne, det er kun kortvarige løsninger, og vi ønsker, at problemet løses snarest muligt. Derfor er jeg forbavset over boligministerens udtalelser i Politikens interview i søndags, hvor man må forstå boligministerens udtalelser sådan, at disse løsninger hen ad vejen skal klares, indtil boligforliget er udløbet i 1974, altså at vi skal klare os med lapperier indtil 1974.

Det vil jeg meget advare imod, og jeg vil kraftigt henstille, at det udvalg, der skal nedsættes for at klare de langsigtede problemer, bliver et hurtigt arbejdende udvalg. Der er afleveret så mange analyser, rapporter og betænkninger, ja, i snesevis havde jeg nær sagt, så der skulle ikke behøves så voldsomt meget mere undersøgelsesarbejde. Det, det gælder om, er at finde de rigtige principper for en finansiering af boligbyggeriet.

Der var mange andre problemer, som man kunne fristes til at tage op, og jeg vil gerne efterlyse nogle af dem. Boligministeren er inde på nogle af problemerne i dette interview i Politiken, og det er spørgsmål, som vi har rejst adskillige gange, og som vi da også har en følelse af at der er en vis sympati for i folkettinget. Det er spørgsmålet om fri bytteret og central boligformidling, det er spørgsmålet om at komme alle disse moderniseringsfiduser til livs, hvor især ejerlejlighederne jo er inde i billedet, hvor man moderniserer gamle, udslidte, ja, næsten totalt nedslidte ejendomme og senere bruger dem som ejerlejlighedsobjekter. Her er meget at tage fat på.

Der er også et spørgsmål, som hr. Ove

Hansen rejste, spørgsmålet om jorden og jordpriserne, som jo også indgår som en ganske betydelig del af boligudgiften. Vi efterlyser en adgang til ekspropriation af jord til boligformål og den mulighed, som også må indeholdes heri, nemlig en mulighed for kommunerne til at opkøbe jord på de rigtige tidspunkter — og så meget, at det virkelig kan få indflydelse på jordprisudviklingen her i landet.

Der er spørgsmålet om en udvidelse af det sociale byggeris kvota. Jeg erindrer, at såvel SF som socialdemokratiet under VKR-regeringens regime har stillet krav om, at den sociale kvota blev udvidet. Derfor vil jeg da også efterlyse mulighederne for at få en udvidelse, for jeg tror, at det eneste rigtige er, at vi får udvidet etageboligbyggeriet betydeligt, selvfølgelig på det almennyttige byggeris betingelser.

Der er her i dag blevet holdt tårevædede taler om, hvor dyrt det sociale byggeri er. Men man må dog være klar over, at det er boligministeriet og boligministeren, som indtil dato har skullet godkende alle priser i det sociale byggeri. Har der været for høje priser, og har omkostningsniveauet været for højt, ja, så har det været boligministeren, der har haft ansvaret for at godkende sådant byggeri. Men hidtil er det dog blevet godkendt. Man må i høj grad tage med i betragtning, at der er kvalitetsforskel mellem privat og almennyttigt byggeri. Det er også et spørgsmål om, hvad det almennyttige byggeri har måttet betale for grundene. Ja, der er masser af ting, som spiller ind, og som kan have været helt afgørende for denne forskel.

Med disse ord skal jeg slutte og selvfølgelig anbefale de fremsatte lovforslag. Men som sagt udtrykker jeg endnu en gang håbet om, at dette er kortfristede løsninger, og at vi meget snart kommer over til de langsigtede løsninger.

Per Dich: Hr. Dahlgaard sagde, at udviklingen på boligmarkedet siden 1966 var gået anderledes, end man ventede. Det kommer i høj grad an på, hvem man er. SF forudså konsekvenserne. Vi forudså, hvor galt det ville gå, og vi forudså også konsekvenserne af den specielle del af boligforliget, der omhandler ejerlejlighedsprincippet. Det er en ejendommelig situation at stå i her i dag,